

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3198/2020
15.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју у ревизијском поступку заступа пуномоћник Живојин Вулетић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Драгутин Шарић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 1505/2019 од 29.04.2020. године, у седници одржаној дана 15.10.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 1505/2019 од 29.04.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 1505/2019 од 29.04.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Шапцу П 2355/2018 од 30.08.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да јој по основу претрпљеног душевног бола због повреде части и угледа исплати износ од 60.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 27.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Гж 1505/2019 од 29.04.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против наведене другостепене пресуде тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. ЗПП, због потребе разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле као о изузетно дозвољеној (члан 404. став 1. ЗПП) јер је другостепена одлука сагласна правном ставу Врховног касационог суда израженом у бројним одлукама у предметима са истоврсном или сличном чињеничноправном ситуацијом. Посебном ревизијом не

може побијати правноснажна пресуда због погрешне оцјене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање) због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права. Наиме, ревизија се односи на разрешење чињеничног питања конкретног спора, а тужила у ревизији не указује на другачије одлуке другостепених судова или Врховног касационог суда.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизија на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде нематеријалне штете поднета је 24.12.2018. године. У тужби је означена вредност предмета спора износом од 60.000,00 динара.

Како је побијеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиле није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић